

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Critica De Capitibvs Vltimis IX - XIII.
Posterioris Epistolae Pavlli Ad Corinthios Ab Eadem Havd
Separandis**

Gabler, Johann Philipp

Goettingae, [1782]

VD18 11725516

Widmung

urn:nbn:de:gbv:45:1-14981

SVMME VENERABILI
THEOLOGORVM IN INCLYTA HAC ACADEMIA
GEORGIA AVGVSTA ORDINI

V I R I S

SVMME REVERENDIS, EXCELLENTISSIMIS,
AMPLISSLIMIS
CVM DE VNIVERSA RE LITTERARIA TVM
DE HAC ACADEMIA IMMORTALITER
MERITIS

V I R O

CHRISTIANO GUILIELMO
FRANCISCO WALCH

REGI A CONSILIIS ECCLESIASTICIS,
THEOL. DOCTORI ET PROFESSORI PRIMARIO,
PHILOSOPHIAE ORDINARIO CELEBERRIMO
NEC NON
REG. SOCIETATIS SCIENTIARVM GOTTINGENSIS
SOCIO ET REGII COLLEGII REPENT. THEOL.
DIRECTORI GRAVISSIMO REL.

V I R O

GOTHOFREDO LESS

THEOLOGIAE DOCTORI ET PROFESSORI PUBLICO
ORDINARIO CELEBERRIMO

V I R O

IOANNI PETRO MILLER

THEOLOGIAE DOCTORI ET PROFESSORI PUBLICO
ORDINARIO CELEBERRIMO
NEC NON
FACVLTATIS THEOLOGICAE P. T. DECANO
SPECTABILI

VIR O
IOANNI BENIAMINI KOPPE

THEOLOGIAE PROFESSORI PUBLICO ORDINARIO
CELEBERRIMO
NEC NON
ECCLESIASTAE AD AEDEM ACADEMICAM
PRIMARIO

FAVTORIBVS, PATRONIS,
PROMOTORIBVS

OMNI PIETATIS CVLTV AETATEM
PROSEQVENDIS

H V N C
LIBELLVM

CEV GRATISSIMO OBSTRICTISSIMIQUE ANIMI TESSERAM
ET

SVMMAE OBSERVANTIAE AC PIETATIS DOCUMENTVM
CVM ARDENTISSIMIS PRO VBERRIMA EORVM
PROSPERITATE
IN SALVTEM VNIVERSAE ECCLESIAE CHRISTIANAE
VOTIS

SEQVE SVAQVE STVDIA ETIAM ATQVE ETIAM
COMMENDATVRVS

EA QVA DECET REVERENTIA

D. D. D.

TANTORVM NOMINVM

CVLTOR PERPETVVS

JOANNES PHILIPPVS GABLER.

PRAEFATIO.

Posteriorem Paulli epistolam ad Corinthios inter libros N. T. difficiliores esse, vix est quod moneam. Tanta enim, tamque multiplici obscuritate laborat, vt in expediendis locorum eiusdem sat multorum difficultatibus optimi quique interpres suam vel diligentiam vel sagacitatem frustra profudisse videantur. Nec fore, puto, quemquam, si vtrasque Paulli litteras ad Corinthios datas diligenter inter se comparet, quin eas scribendi genere dissimillimo esse animaduertat. Quaeunque enim sermonis bene compositi doctes, siue apta verborum collocatione, siue eleganti membrorum structura, siue facili vnius ad alterum transitu, prioribus litteris singularem suavitatem gratiamque conciliant; eas fere omnes posterioribus his litteris ita deesse intelligimus, vt vbi vis fere locorum vel ingrati *orationis hiatus*, et durae dictiōnum *ellipses*; vel tro-